

Helga Zepp-LaRouches hovedtale ved international online-konference:

**“Hvis man vil stoppe
folkedrabet, så byg en ny
sikkerheds- og
udviklingsarkitektur**

**Arrangeret af Schiller
Instituttet og Central
American and Caribbean
Critical Thought**

Lørdag den 9. december 2023

TÉLLEZ CASTELLÓN: [via oversætter] Udmærket. Tak, Dennis. Nu giver vi ordet til vores hovedtaler, fru Helga Zepp-LaRouche. Hun vil indlede vores konference med emnet “Den nye internationale sikkerheds- og udviklingsarkitektur”. Velkommen, Helga, hilsner.

HELGA ZEPP-LAROCHE: Mange tak. En hilsen til jer alle sammen. Vi var alle vidner til det forfærdelige resultat af mødet i FN's Sikkerhedsråd i går, hvor en enkelt nation stemte nej til resolutionen, så det utrolige blodbad, der finder sted i Gaza, fortsætter. Lad mig hurtigt komme ind på udviklingen i dette. Da generalsekretær António Guterres skrev dette brev til formanden for FN's Sikkerhedsråd, hvor han henviste til artikel 99 i FN-pagten og påpegede faren for en yderligere

forværring af de eksisterende trusler mod opretholdelsen af international fred og sikkerhed, var det et påtrængende spørgsmål, men også et desperat forsøg på at appellere til FN's Sikkerhedsråd om at gribe ind for at stoppe den etniske udrensning af Gaza, som nu finder sted for øjnene af hele verden, og som er på tv-skærmene hver eneste dag.

Angrebet den 7. oktober, hvor 1.200 mennesker blev dræbt, skal helt klart fordømmes. Men IDF's fuldstændig uforholdsmæssige angreb siden da har dræbt mere end 16.000 palæstinensere, hvoraf 70% var kvinder, børn og ældre, og et ukendt antal er begravet under murbrokkerne fra ca. 60% af alle huse i Gaza, som er blevet ødelagt eller beskadiget. Der er ingen mad, vand, medicin, elektricitet eller husly. 2,3 millioner mennesker er blevet fordrevet fra nord til syd, hvorefter de bliver bombet, uanset hvor de flygter hen. Der er ikke noget sikkert sted i Gaza, og nu bliver et meget stort antal mennesker "koncentreret" i et lillebitte område nær grænsen til Egypten.

Der må omgående komme en våbenhvile, og der må indkaldes til en omfattende konference for Sydvestasien, som Kina har foreslået, for at gennemføre en to-statsløsning baseret på en generel økonomisk udviklingsplan, som Oase-planen, der blev foreslået af min afdøde mand, Lyndon LaRouche, allerede i 1975. Hvis dette ikke sker øjeblikkeligt, på trods af denne skammelige afstemning i FN's Sikkerhedsråd, kan det meget vel være, at den forestående apokalypse i Gaza er dråben, der får bægeret til at flyde over. Det er ikke kun en forfærdelig oplevelse for alle muslimer rundt om i verden, men for hele det Globale Syds nationer at erfare, hvor meget værdi der tillægges en palæstinensers liv i den nuværende verdensorden.

FN's Sikkerhedsråds manglende evne til at gøre noget for at stoppe dette barbari på grund af vetoet fra mindst ét permanent medlem af FN's Sikkerhedsråd – USA – understreger, at det haster med at genoverveje grundlaget for den nuværende verdensorden. Ifølge Stockholm Peace Institute er der i

øjeblikket, i 2023, 55 væbnede konflikter i gang i verden. To af dem – krigen i Ukraine og krigen i Gaza – har potentiale til at eskalere til en regional eller endog en global krig, som kan involvere brugen af atomvåben. Det kan føre til udslettelsen af den menneskelige art og enden på alt liv på jorden.

Det er derfor mere end presserende at definere en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, der tager fat på de grundlæggende årsager til den nuværende krise, og som tager hensyn til sikkerhedsinteresserne i hvert enkelt land på planeten. Et relevant fortilfælde kan være Den Westfalske Fred, som afsluttede 150 års religionskrig i Europa. På det tidspunkt blev de stridende parter enige om at forhandle om en afslutning på krigen og den efterfølgende fredsorden, da de indså, at hvis krigen fortsatte, ville der snart ikke være nogen tilbage til at nyde sejren, da de alle ville være døde. Det kunne være en stærk motivation for os i dag til at skabe et nyt fundament for sameksistens på jorden og en erkendelse af, at krig må udelukkes som konfliktløsning i atomvåbnes tidsalder.

I dagens verden af misinformation, fake news og propaganda er det imidlertid vigtigt, at vi sikrer os, at der fra begyndelsen er en klar forståelse af betydningen af de anvendte begreber. For mangel på klarhed i de anvendte begreber kan ødelægge bestræbelserne på at etablere en ny fungerende orden. Konfucius insisterede på dette ved at sige, at det første skridt må være at bringe orden i begreberne, hvis man ønsker at løse et problem.

Et godt eksempel på dette krav illustreres af det ofte gentagne mantra om behovet for at udvide den "regelbaserede orden" til resten af verden; eller at der var en formodet konfrontation mellem den gode regelbaserede orden og de onde autokratier; med henvisning til den tilsyneladende kontrovers mellem Vesten og det nu meget store flertal af resten af verden. Bortset fra, at det ingen steder står skrevet, hvad

disse regler er, og på hvis autoritet de blev skrevet, har de en tendens til at være lige så solide som glat gelé. Når det er belejligt at udråbe dem som beskyttere af menneskerettighederne, finder man variationer af dem overalt. Men da NATO for eksempel forlod Afghanistan efter 20 års krig, i hvad der dengang blev kaldt den værste humanitære krise på planeten, havde de vestlige banker ingen skrupler med at stjæle afghanske aktiver til en værdi af 9 milliarder dollars, hvilket forværrede situationen for en befolkning, som var 97% fødevareusikre, og som er ved at sulte. For at dække over, hvad der foregår i Gaza lige nu, uddeler de toneangivende medier manualer til deres journalister om, hvordan de skal rapportere enhver rædsel som værende forårsaget af Hamas osv.

De ti principper, jeg har foreslået som diskussionsgrundlag for en sådan ny sikkerhedsarkitektur, forsøger derfor at være af en sådan art, at disse principper er forståelige, gennemsigtige og ikke kan fordrejes til deres modsætning af nutidens farisæere. Som det første princip definerede jeg partnerskabet mellem fuldstændigt suveræne nationalstater baseret på de fem principper for fredelig sameksistens og FN-pagten, fordi det vedrører det absolutte behov for selvbestemmelse og deltagelse i regeringen for den enkelte, hvilket er udelukket i alle former for overnationale institutioner. Betydningen af den suveræne nationalstat står ofte ikke klart for folk, fordi de forveksler den med chauvinistiske former for nationalisme, som ofte beskyldes for at være årsagen til krige. Men den suveræne nationalstat opstod tværtimod i en meget lang og vanskelig proces ud af imperiernes enetilværelse og deres oligarkiske styreform, hvor kun en lille magtelite havde alle privilegier, mens hovedparten af befolkningen var på niveau med slaver eller håndlangere, som blev holdt så tilbagestående som muligt, så de lettere kunne kontrolleres.

I Europa, efter mange århundreder med sådanne imperier, var selv fremkomsten af nationale monarkier et skridt opad mod

gennembruddet for ideen om en nationalstat, der for første gang var helliget folkets fælles bedste. Det skete i det 15. århundrede med Ludvig XI's Frankrig, hvis 20-årige regeringstid fordoblede befolkningens levestandard, og skrifterne af Nikolaus af Cusa, som for første gang definerede begrebet det repræsentative system mellem regeringen og de regerede. Fuldkommen national suverænitet skal i dag opretholdes mod indblanding i alle staters indre anliggender og retten til at definere sit eget sociale system og sin egen udviklingsvej baseret på sin egen kultur og tradition. Den eneste grænse for denne suverænitet er, at den aldrig kan være i modstrid med menneskehedens interesser som helhed, hvilket er tilfældet for patriotten, som samtidig er verdensborger, som Friedrich Schiller definerede det.

Det andet princip, behovet for at afskaffe fattigdom for alle mennesker på planeten, er baseret på det faktum, at det let kan lade sig gøre, hvis man bruger de eksisterende teknologier. Det er også nødvendigt, fordi fattigdom er en af de værste krænkelse af menneskerettighederne. En person, der skal bekymre sig om måltider, sundhedspleje, husly, uddannelse osv., vil ikke være i stand til at finde den nødvendige fritid til at udvikle alle sine kreative potentialer som menneske. Fattigdom er livsforkortende, og da det i høj grad er muligt at overvinde den, bør den ikke eksistere.

Vigtigheden af det tredje princip blev understreget af den nylige pandemi og forskellen på dødeligheden i de forskellige lande: Peru, for eksempel, havde 221.564 dødsfald; Kina, med en meget større befolkning, havde kun 121.877; USA havde 1.144.877. Kina har næsten 4,5 gange så mange indbyggere som USA.

Det fjerde princip, at gøre universel uddannelse tilgængelig for alle børn og voksne, er den absolutte nøgle til succesfuld og holdbar økonomisk vækst, da det er den kontinuerlige proces med opdagelse af nye principper inden for videnskab og kunstnerisk innovation, der er drivkraften bag økonomisk

vækst. Men universel uddannelse er også den uerstattelige metode til at frigøre ens egen kreativitet og vokse fra ufuldkommenheder i sindet og sjælen ved at absorbere, hvad menneskeheden hidtil har opnået, og ved at bygge videre på denne arv med det ædle mål at tilføje noget vigtigt til gavn for fremtidige generationer.

Emnet for det femte princip vil efter al sandsynlighed tvinge sig selv på dagsordenen meget hurtigere, end det er den offentlige opfattelse. Det transatlantiske finanssystem oplevede allerede en systemisk krise i 2008, som blev dækket over med enorme mængder likviditet, den såkaldte kvantitative lempelse, der sprøjtede billioner og atter billioner ind i systemet, som nu sidder på 2 billiarder dollars i derivateksponering. USA bruger allerede næsten 20% af sit budget på gældsbetjening alene, og muligheden for at fordele underskud til hele verden ved blot at trykke penge med dollaren som verdens reservevaluta er tydeligvis snart slut.

Bevæbningen af dollaren ved at beslaglægge fremmede landes aktiver i amerikanske banker, indførelsen af ensidige sanktioner som et middel til regimeskifte, der især skader de fattige i de ramte lande, samt især erfaringerne fra interventionskrigene siden 9/11, der efterlod millioner af mennesker døde, disse og flere udviklinger har ført til et gigantisk tilbageslag. Nu er en proces med af-dollarisering i gang: Lande handler mere og mere i deres nationale valutaer. Der foregår dybtgående diskussioner mellem forskellige lande om at skabe en ny international reservevaluta, der ikke er baseret på pengeværdier, men på råstoffer og de involverede landes produktivitet. Det er en udvikling, som Lyndon LaRouche har forudsagt siden 1971 og begrebsliggjort i form af løsninger som hans forslag om en International Udviklingsbank i 1975. Det var ideen om at erstatte IMF, hvis funktion var og er at undertrykke udviklingen af den såkaldte udviklingssektor, med en kreditinstitution tilegnet den økonomiske udvikling af det Globale Syd.

Hele Lyndon LaRouches livsværk, det sjette princip, var helliget den konkrete realisering af en ny økonomisk verdensorden med Oase-planen fra 1975 for en grønnere ørken i Sydvestasien; Afrikas udviklingsplan, der først blev foreslået i 1976; Operation Juárez, som han formulerede i samarbejde med den mexicanske præsident López Portillo, for integration af infrastrukturen i hele Latinamerika i 1982; en 40-årig udviklingsplan for Indien i diskussion med Indira Gandhi; den 50-årige udviklingsplan for Stillehavsbækkenet. Og så i 1991 den Eurasiske Landbro, som blev udvidet til Verdenslandbroen i 2014. Disse programmer er for en stor dels vedkommende ved at blive realiseret på grund af Bælte- og Vej-Initiativet i dag.

Det syvende princip om en ny sikkerhedsarkitektur behandler spørgsmålet om en ny sikkerhedsarkitektur som sådan, som skal starte med ideen om udelelig sikkerhed. Det betyder, at mens alle nationers sikkerhedsinteresser må tages i betragtning, har ingen nation ret til at insistere på sine egne sikkerhedsinteresser, hvis det krænker en anden nations. Geopolitik skal afsluttes en gang for alle, da det har været kilden til to verdenskrige i det 20. århundrede og utallige krige i tiden derefter. Intet land eller gruppe af lande har ret til at insistere på sin ret over for et andet land eller gruppe af lande. Vejen til at overvinde denne tilsyneladende modsigelse er gennem fælles udvikling for alle. Hvis alle lande på planeten kan deltage i en retfærdig international orden, hvor en international arbejdsdeling er rettet mod at overvinde ulemper i et forløb med forbedring af forholdene for alle – med andre ord, hvis hver nation kan have sikkerhed for, at den på et tidspunkt i fremtiden kan realisere den fulde udvikling af sit eget potentiale som land og af sin befolkning, så kan en harmonisk udvikling af alle garanteres. Atomvåben skal forbydes og gøres teknologisk forældede gennem internationalt samarbejde om forskning og udvikling af nye fysiske principper. De militærindustrielle komplekser er selv drivkraften bag stadig flere krige, da deres profit afhænger af en kontinuerlig række af krige. Militærindustriens

industrielle kapacitet må omstilles og bidrage til den produktive fysiske kapacitet, der er nødvendig for alle menneskers fælles bedste. Omdannelsen af det, der nu er et enormt spild af kapacitet, til produktion af midler til ernæring, sundhedspleje, uddannelse osv., vil være så fordelagtigt for folket, at de vil betragte det som deres egeninteresse, at der aldrig vil ske en tilbagevenden til produktionen til krigsmaskinen.

På dette tidspunkt kan man høre et kor rejse sig i baggrunden og protestere mod, at dette er et for optimistisk syn; at mennesket er motiveret af "interesse" og ikke af en hengivenhed til det fælles bedste. Og at en sådan vision derfor er utopisk og ikke vil gå i opfyldelse. Det er grunden til, at det tiende princip hører med til denne pakke. Jeg oplæser nu det tiende princip:

"Den grundlæggende antagelse for det nye paradigme er, at mennesket er fundamentalt godt og i stand til uendeligt at perfektionere sit sinds kreativitet og sin sjæls skønhed, og at det er den mest avancerede geologiske kraft i universet, hvilket beviser, at sindets og det fysiske univers' lovmæssighed er i overensstemmelse og samhörighed, og at alt ondt er resultatet af manglende udvikling og derfor kan overvindes."

Hvis man undersøger, hvilke kræfter der er enige i denne definition af menneskets natur, kan man se, at de tre mosaiske religioner er enige – det vil sige kristendom, islam og jødedom – derefter hinduisme og buddhisme, som tilsammen tegner sig for omkring 77% af verdens befolkning. Så kan man også tælle kommunisterne og nogle andre lande med, som også arbejder på at forbedre både den materielle og den kulturelle livskvalitet for deres befolkninger. Så det er helt klart det overvældende flertal af den menneskelige art, der har dette positive billede af mennesket.

På den anden side kan man se, at det kun er oligarkiske

styreformer, der insisterer på, at menneskets grundlæggende karakter er beskrevet som i den britiske oplysningstid af Hobbes, Hume, Locke eller den hollandske Bernard Mandeville, der hævder, at mennesket er ondt af natur og derfor skal undertrykkes af en almægtig Leviathan – det er Hobbes' idé – en verdenspolitimand i en unipolær verden. Det var helt klart den underliggende antagelse i Francis Fukuyamas fejlagtige forudsigelse af historiens afslutning efter Sovjetunionens opløsning i 1991. Det er også det aksiom, som ideen om et globalt NATO hviler på.

Men som allerede antydet, har disse påstande allerede haft et enormt tilbageslag, fordi de i virkeligheden ikke svarer til menneskets sande natur. De har ført til fremkomsten af det globale flertal af nationer, som i øjeblikket er i færd med at opbygge et nyt økonomisk og politisk verdenssystem, som svarer til den opfattelse, der kommer til udtryk i det tiende princip.

Den naturlige udvikling af biosfæren til noosfæren, som ifølge Vladimir Vernadsky er indbygget i lovmæssigheden i vores fysiske univers – eller Guds skaberværk, hvis man vil udtrykke det i religiøse termer – vil i stigende grad øge potentialet for godhed. Det er op til os at gennemføre denne nye sikkerheds- og udviklingsarkitektur nu og ikke lade et levn fra et tidligere udviklingstrin, en form for huleboer, gribe ind fra stenalderen og ødelægge hele menneskeheden med en termonuklear håndøkse. Tak skal I have.